

Universitätsbibliothek Paderborn

Antidota Apostolica contra nostri temporis hæreses

In quibus Loca illa explicantur, quæ Hæreticj hodie (maximè Caluinus & Beza) vel ad sua placita stabilienda, vel ad Catholicæ Ecclesiæ dogmata infirmanda ...

In Epistolam B. Pauli ad Romanos

Stapleton, Thomas

Antverpiae, 1595

6. Tota die expandi manus meas ad populum non credentem & contradicentem mihi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39447

Tota die expandi manus meas ad populum non credentem & contradicentem mihi.

Docet hic locus, gratiam diuinam sic in homine operari, ut ei homo vicissim liberè cooperetur aut non cooperetur. Hic enim Apostolus volens docere Iudæos sua culpa reiectos à Deo esse, eò quòd in Christum nò crediderunt (saluari enim non posse nisi qui credunt, siue sit Iudæus siue Græcus) postquam dixisset illos audiuisse Euangelium (nam in omnem, inquit, terram exiit sonus prædicantium) quo audito credere potuissent, si voluissent; nunc docet de hæcorum voluntaria incredulitate olim prædixisse Esaiam; docet hunc esse veterem ^{Gratia Dei increduli resistunt.} huius populi morbum, quòd cum maximis auxilijs gratiæ Dei conuerti tamen noluerint, sed semper còtradixerint, & (ut S. Stephanus illis in os dixit) Spiritus S. semper resistere. Illud enim, *Expandi manus meas*, copiosam & præsentem illis Dei gratiam significat. Illud, *tota die*, perseverantem & perperuò pulsantem Dei gratiam docet; dum interim ipsi Deo non crederent, sed contradicerent. Quòd si hæc Dei gratia tam copiosa & tam perseveranter oblata non fuisset auxilium sufficiens, & gratia ex se efficax; profectò nec illi contradicendo peccassent, nec illorum incredulitatem vel per Esaiam Deus conquerèdo redarguisset, vel

Apostolus in sequenti capite ruina eorum causam fuisse docuisset. Peccatum enim incredulitatis positivæ seu pertinaciæ (quale hoc Iudæorum erat) sicuti absque externa prædicatione sufficienter facta non fuisset (ideoque, qui de Evangelio nunquam audierunt, illo infidelitatis positivæ peccato non peccarunt) sic absque interna gratia sufficienti, (sine qua externa prædicatione nihil ad salutem operatur) idem peccatum non fuisset. Nam ut qui ex prædicatione manca aut imperfecta, aut fallâ & corrupta, fidem totam & integram non didicit, à peccato infidelitatis positivæ excusatur (vnde Paulus, ut suos Ephesios inexcusabiles redderet si in tota vera fide post eius discessum non persisterent, dicit illis: *Non subterfugi quominus annunciarer omne consilium Dei vobis*) sic planè per auxilium gratiæ insufficientis, qui non fuit conversus, ab eodem peccato excusatur. Vnde Christus in Evangelio de Iudæorum incredulitate sic loquitur: *Si non venissem & locutus fuissem eis, peccatum non haberent, nunc autem excusationem non habent de peccato suo. Si opera non fecissem in eis, quæ nemo alius fecit (hæc fuerunt opera gratiæ, externis miraculis coniuncta) peccatum non haberent; magnum videlicet hoc infidelitatis & pertinaciæ peccatum. Qui ergo auxilio gratiæ contradicendo, pertinaciæ & positivæ incredulitatis peccato peccavit, ille haud dubiè gratiæ sufficientis*

Act. 20.

Joan. 15.

sufficiēti & per se efficaci cōtradixit. Con-
 tradixit autem, quia credere & obedire no-
 luit. Sic de Iudæis iterum Christus profite-
 tur: *Quoties volui congregare vos, vt gallina con-* Mat. 23
gregat pullos suos, & nolulistis! Illud quoties mul-
 tiplicationem auxiliorum notat. Illa *gallina*
similitudo tenerrimam dilectionem ex parte
 Dei, & synceram gratiæ inspirationem sig-
 nificat. Sed congregari ad Christum no-
 luerūt, cōradicere voluerunt. Sanè auxiliij
 gratiæ sufficientia, & quantum ex se est, ef-
 ficacia, sed ex hominum malè libera vo-
 luntate inefficacia, ex illis Scripturis mani-
 feste colligitur, quæ docent cum æqualibus
 gratiæ auxilijs alios conuersos non fuisse
 cum illa haberent, alios conuerti voluisse si
 habuissent. Apud Ezechielem dicit Deus: Ezech. 3
Non ad populum profundi sermonis & ignota lingua
tu mitteris; & si ad illos mittereris, ipsi audirent te.
Domus autem Israel nolunt audire te, quia nolunt
audire me. Hæc ille. Patet, ex illa prædica-
 tione alios conuertendos fuisse, ex qua Iu-
 dæi conuerti noluerunt. Sic in Euangelio
 Christus dicit, *Tyrios & Sidonios in cilicio & ci-* Mat. 23
nerè pœnitentiã acturos fuisse, si illa signa vidis-
sent quæ in Bethsaide & Capharnaü facta
fuerant: cum quibus tamen ipsi Bethsaide-
æ & Capharnaite cōuerti noluerunt. Nem-
 pe hoc est quod Apostolus hic dicit, *Non om-*
nes obediunt Euangelio, quia ad eandem prædi-
cationem cum eadem excitãte gratia (alio-
 qui

qui, non obedire, nullum esset novum peccatum, quia natura vires excedit fidei donum) alij captivare intellectum in obedientiam fidei gratiæ ductum sequentes nolunt, alij volunt.

Argumentum Cap. XI.

DOCE T reliquias Iudæorum saluatas esse beneficio gratiæ Christi, reliquos in sua cæcitate mansisse: Gentes tamen ad fidem vocatas illis insultare non debere, ne & illi excidantur. Denique & ipsos Iudæos tandem ad fidei notitiam & complexum peruenturos exemplo Gentium, sicut Gentes ob incredulitatem Iudæorum venerunt. In qua gratiæ dispositione altitudinem diuinæ sapientiæ admirando concludit.

2. *Non repulit Deus plebem suam quam præsciuit.*

Prædestinatio cur modò electio modò præsciencia vocetur.

QUUM ad prædestinationem cuiusque adulti duo necessaria sint, nempe & Dei electio secundum propositum suum per gratiam (hoc est, voluntas conferendi ea auxilia gratiæ, quibus prævidet prædestinatum ad vitam æternam peruenturum) & præterea ipsa Dei præsciencia, quod talibus gratiæ auxilijs